

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **nezl. M. P.**, zastoupeného Mgr. H. P., bytem tamtéž, jakožto zákonnou zástupkyni, právně zastoupeného JUDr. Radimem Vicherkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Masná 8, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2015, sp. zn. SZ/1678/2015/9S-MSK, č.j. MPSV-UM/29544/15/9S-MSK, o přiznání průkazu osoby se zvláštním postižením,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 6.11.2015, sp. zn. SZ/1678/2015/9S-MSK, č.j. MPSV-UM/29544/15/9S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR změnilo rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě ze dne 11.5.2015, č.j. 419792/15/OT tak, že se žalobci přiznává průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP“ ode dne 1.1.2015 do 31.12.2018. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobci přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.1.2015 do 31.12.2018 s odůvodněním, že podle posouzení zdravotního stavu Okresní správou sociálního zabezpečení Ostrava zdravotní postižení žalobce odůvodňuje přiznání průkazu se zdravotním postižením označeného symbolem „TP“ ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně související zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že oba správní orgány rozhodovaly v rozporu s platnou právní úpravou a porušily zákon, neboť rozhodly o nároku, který byl již pravomocně přiznán pro období, o němž opětovně rozhodovaly, tedy pro období od 1.1.2015 do 31.12.2015. O přiznání průkazu „ZTP/P“ bylo pravomocně rozhodnuto Magistrátem města Ostravy, odborem sociálních věcí a zdravotnictví sp. zn. SVZ/1/13795/2007, č.j. SVZ/1/13795/2007/Fiz ze dne 2.11.2007, kterým byly žalobci s účinností od 23.8.2007 přiznány mimořádné výhody III. stupně pro těžce zdravotně postižené, když těmto občanům byl následně vydán průkaz „ZTP/P“. Uvedené rozhodnutí bylo podle žalobce automaticky prolongováno tak, že bylo účinné i pro období od 1.1.2015 do 31.12.2015. Žalovaný tedy nemohl svým rozhodnutím změnit již pravomocné rozhodnutí jiného správního orgánu, které zajišťovalo žalobci oprávnění k držení průkazu „ZTP/P“. Dále žalobce uvedl, že žalovaný svým rozhodnutím „porušil zákon č. 329/2014, který v ust. čl. II přechodných ustanovení upravuje nárok držitelů platného průkazu mimořádných výhod vydaného podle předpisů účinných přede dnem 1. ledna 2012 tak, že se těmto držitelům, jimiž byli ke dni 1.1.2015, přiznává ze zákona nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP/P“, jde-li o držitele průkazu mimořádných výhod osvědčujícího mimořádné výhody III. stupně (viz čl. II odst. 2) písm. c) cit. zák.).“ Podle čl. II odst. 7) zákona č. 329/2014 byl žalobce povinen podat žádost pouze na vydání příslušného průkazu „ZTP/P“ a nikoliv na jeho přiznání, jak mylně vyložil žalovaný spolu s prvoinstančním orgánem, a to přesto, že přímo zákon stanoví, že o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením podle bodů 2 a 3 cit. ustanovení zákona se řízení nevede. Vydání průkazu se pouze zaznamenává do spisu. Žalobce se týká nárok dle bodu 2) písm. c) cit. ustanovení zákona. Podle žalobce žalovaný i správní orgán prvního stupně postupovali a rozhodli nezákonně o nároku, který mu byl přiznán přímo ze zákona a měl mu být na jeho žádost vydán průkaz „ZTP/P“ a nemělo být o žádosti vedeno řízení o jeho nároku na tento průkaz a znovu rozhodováno. Dále žalobce žalovanému vytýkal, že v rámci odvolacího řízení se nevypořádal se všemi důkazy, které v řízení shromáždil a neprovedl řádné dokazování a hodnocení těchto důkazů, své rozhodnutí řádně neodůvodnil a zatížil ho tak pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelností. V této souvislosti žalobce namítal, že předložil celou řadu lékařských zpráv, ze kterých jednoznačně vyplývá, že s ohledem na svůj trvalý nepříznivý zdravotní stav není schopen samostatné orientace, „samostatného fungování“, není tedy schopen se kamkoliv přepravovat nebo se vůbec v prostoru bez stálého doprovodu orientovat. V této souvislosti odkázal na lékařskou zprávu MUDr. J. M. ze dne 16.12.2014.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Znespornil, že rozhodnutím Magistrátu města Ostravy, odborem sociálních věcí a zdravotnictví sp. zn. SVZ/1/13795/2007, č.j. SVZ/1/13795/2007/Fiz ze dne 2.11.2007 byly žalobci dle ust. § 31 odst. 1 a 2 vyhl. MPSV ČR č. 182/1991 Sb. přiznány mimořádné výhody III. stupně pro těžce zdravotně postižené občany, avšak s omezenou platností od 23.8.2007 do 30.9.2009, v důsledku čehož žalobci byl vydán průkaz „ZTP/P“ s omezenou platností do 30.9.2009. Na základě posudku OSSZ Ostrava ze dne 23.11.2009 byly žalobci opět přiznány mimořádné výhody III. stupně pro těžce zdravotně postižené občany pro dobu od 1.10.2009 do 30.9.2012. S účinností od 22.11.2011 do 31.12.2011 a od 1.1.2012 do 31.10.2014 byl žalobce uznán osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve III. stupni (těžká závislost). Příspěvek na mobilitu mu byl ve výši 400,- Kč přiznán od 1.10.2012 do 31.10.2014. V souladu s ust. § 34 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením byla

žalobci vystavena karta sociálních systémů a na základě čl. XIV zákona č. 306/2013 Sb. o zrušení karty sociálních systémů, tj. novely zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením účinného od 1.11.2013, bodu I. a IV. přechodných ustanovení převzal zákonný zástupce žalobce dne 8.1.2014 dočasný průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ s platností od 30.12.2013 do 31.12.2015. V době vydání tohoto dočasného průkazu osoby se zdravotním postižením však měl správní orgán I. stupně k dispozici posudek o zdravotním stavu žalobce o posouzení stupně závislosti ze dne 10.2.2012 platný od 1.1.2012 do 30.10.2014 a posudek o zdravotním stavu – posouzení pro účely příspěvku na mobilitu ze dne 8.1.2013 s platností od 1.8.2012 do 31.10.2014. Platnost dočasného průkazu osoby se zdravotním postižením měla být pouze do data 31.10.2014 a nikoliv do 31.12.2015. Žalovaný k tomu dodal, že správní orgán I. stupně pochybil, neboť v rámci zrušení karty sociálních systémů vydal dočasný průkaz se zdravotním postižením až do 31.12.2015 namísto do 31.10.2014, neboť na období od 1.1.2014 neměl v r. 2013 platný posudek a nemohl ani vědět, zda bude mít žalobce v listopadu 2014 podle tehdy platné právní úpravy zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením. Žalobní námitka, že podle čl. II odst. 7 zákona č. 329/2014 Sb. byl žalobce povinen podat žádost pouze na vydání příslušného průkazu „ZTP/P“ a nikoliv na jeho přiznání, není důvodná, neboť mimořádné výhody III. stupně měl přiznány do 30.9.2012. V souvislosti se zrušením karty sociálních systémů žalobce obdržel dočasný průkaz osoby se zdravotním postižením s nesprávnou dobou platnosti do 31.12.2015 a ke dni 1.1.2015 tedy držitelem průkazu mimořádných výhod nebyl. K žalobní námitce, že se žalovaný v rámci odvolacího řízení nevypořádal se všemi důkazy, které shromáždil a neprovedl řádné dokazování, odkázal žalovaný na posouzení zdravotního stavu lékařskou posudkovou službou Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, tak i posudky posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR), která zdravotní stav žalobce hodnotila odlišně, a to tak, že se u něj jedná o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. m) přílohy č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., tj. psychické postižení s často se opakujícími závažnými poruchami komunikace a orientace v exteriéru, včetně středně funkčního typu autismu. Nejedná se o ztrátu duševních kompetencí, nejedná se o zdravotní stav, který by odpovídal nebo byl srovnatelný se zdravotním postižením uvedeným v odst. 3 písm. m) přílohy č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb. V souladu s těmito posudky posudkové komise žalovaný změnil rozhodnutí úřadu práce a přiznal žalobci průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne 1.1.2015 do 31.12.2018. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2015 sp. zn. SZ/1678/2015/9S-MSK, č.j. MPSV-UM/29544/15/9S-MSK a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného též spisové značky, jakož i z obsahu správního spisu Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě sp. zn. 400-15-OT, žalobcem předložené lékařské zprávy MUDr. J. M. ze dne 24.11.2015 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Napadené rozhodnutí přezkoumal krajský soud v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dne 6.1.2015. Na základě této žádosti vyžádal správní orgán I. stupně posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě o zdravotním stavu žalobce. Tento posudek byl vypracován dne 14.4.2015 a z něho krajský soud zjistil, že v případě žalobce se jedná o lehkou mentální retardaci s IQ 57, dětský autismus, expresivní poruchu řeči a ADHD syndrom. Podle uvedeného posudku jde u žalobce o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osoby s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění platném od 1.1.2014. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. j) přílohy č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1.1.2014. Dne 11.5. rozhodl Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ostravě, pracoviště Ostrava o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením žalobci označený symbolem „TP“ ode dne 1.1.2015 do 31.12.2018. Součástí správního spisu je odvolání zákonné zástupkyně žalobce ze dne 28.5.2015, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. Ve správním spisu správního orgánu I. stupně byly založeny i dřívější posudky Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, a to posudek ze dne 8.1.2013, dle kterého je žalobce osobou, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace ve smyslu ust. § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. ve vztahu k § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění. U žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, který vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Platnost tohoto posudku je uvedena od 1.8.2012 do 31.10.2014. Dle dalšího posudku ze dne 10.2.2012 je žalobce osobou, která se podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, není žalobce schopen zvládat 7 základních životních potřeb a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. Platnost tohoto posudku byla uvedena od 1.1.2012 do 31.10.2014.

Součástí správního spisu žalovaného je posudek PK MPSV ČR ze dne 15.7.2015, v němž je uvedena zdravotní dokumentace žalobce, a to posudkový spis Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře žalobce MUDr. V. M., včetně nálezu ze dne 6.11.2014, lékařské nálezy zaslané zákonným zástupcem žalobce, a to zpráva dětského psychiatra MUDr. J. M. ze dne 6.12.2014, nález PhDr. et PhDr. N., klinického psychologa ze dne 18.6.2015 a třídní učitelky základní školy a mateřské školy Mgr. S. G. ze dne 15.6.2015. Současně k dispozici měla posudková komise zprávy PhDr. et PhDr. J. N. ze dne 20.1.2015 a 15.7.2014, nález MUDr. J. M. ze dne 3.9.2014, zprávu speciálního pedagoga Mgr. K. K. ze dne 19.11.2013 a dětského neurologa MUDr. N. F. ze dne 2.9.2014. U žalobce se jedná o dětský autismus, lehkou mentální retardaci, expresivní poruchu řeči a poruchu aktivity a pozornosti, s převahou hypoproxie. Podle uvedeného posudku, odlišného od posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě, jde u žalobce o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti

nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 cit. zákona. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. m) přílohy č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl.č. 388/2013 Sb., nejde o zdravotní stav uvedený v odst. 3 cit. přílohy ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelným se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 cit. přílohy. Na tomto posudkovém závěru posudková komise setrvala i v doplňujícím posudku podaným dne 16.10.2015, v němž dodala, že přihlédla k atypickému autismu při lehké mentální retardaci žalobce, kdy se nejedná o střední, těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a celkové IQ není nižší než 50.

Podle ust. § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. v platném znění nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší jednoho roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Podle odst. 2 téhož ustanovení nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

Podle odst. 3 citovaného ustanovení nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle odst. 4 citovaného ustanovení nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popř. není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

Podle ust. odst. 1 písm. m) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., v platném znění, za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat psychické postižení s často se opakujícími závažnými poruchami komunikace a orientace v exteriéru, včetně středně funkčního typu autismu.

Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného 6.11.2015 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR najisto postaveno, že v případě žalobce jde o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., avšak nešlo o osobu se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 4 téhož zákonného ustanovení. Šlo přitom u něj o stav uvedený v odst. 1 písm. m) přílohy č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., v platném znění, nešlo však o zdravotní stav uvedený v odst. 3 cit. přílohy ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá anebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 cit. přílohy. Nutno podotknout, že žalobce ve své žalobě nenamítal, že by v řízení vypracované posudky o jeho zdravotním stavu vycházely z neúplné zdravotní dokumentace, či že by pominuly podstatné nálezy rozhodné pro posouzení jeho postižení ve smyslu výše citovaných zákonných ustanovení. Navíc na posudku PK MPSV ČR se kromě posudkového lékaře podílel i další odborný lékař psychiatr, tedy lékař z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. V posudku je dle názoru krajského soudu dostačujícím způsobem rovněž vysvětleno, proč je jeho závěr odlišný od posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě. Za této situace krajský soud hodnotí posudek PK MPSV ČR, který byl žalovaným jako stěžejní důkaz vyžádán v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jako dostatečný, úplný a přesvědčivý. Je proto nedůvodná žalobní námitka, že žalovaný neprovedl řádné dokazování, a že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Jestliže pak žalobce v žalobě poukazoval na lékařskou zprávu MUDr. J. M. ze dne 16.12.2014, pak tato zpráva byla posudkovou komisí v posudku uvedena a zhodnocena. K tomuto žalobnímu bodu krajský soud poznamenává, že podmínky pro přiznání průkazu označených odpovídajícím symbolem „TP“, „ZTP“ a „ZTP/P“ jsou odvislé od splnění podmínek stanovených výše citovanými právními předpisy. Protože žalobce podle posudku PK MPSV ČR splňuje podmínky ust. § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění, žalovaný nepochybil, když napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že se žalobci přiznává průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne 1.1.2015 do 31.12.2018.

Dalším žalobním bodem žaloby byla námitka, že oba správní orgány rozhodly o nároku, který byl již pravomocně přiznán pro období, o němž opětovně rozhodovaly, a šlo o nárok, který byl žalobci přiznán přímo ze zákona. Opětovně žalovaný i správní orgán I. stupně rozhodli o nároku žalobce za období od 1.1.2015 do 31.12.2015, přestože o přiznání průkazu „ZTP/P“ bylo pravomocně rozhodnuto Magistrátem města Ostravy, odborem sociálních věcí a zdravotnictví rozhodnutím ze dne 2.11.2007 sp. zn. SVZ/1/13795/2007, č.j. SVZ/1/13795/2007/Fiz, jímž byly žalobci přiznány mimořádné výhody III. stupně pro těžce zdravotně postižené a následně vydán průkaz „ZTP/P“. Tuto skutečnost žalovaný ve svém vyjádření k žalobě potvrdil a dodal, že v dalším období byly žalobci opětovně mimořádné výhody III. stupně pro těžce zdravotně postižení občanů přiznány pro dobu od

1.10.2009 do 30.9.2012. Žalovaný ve svém vyjádření podrobně uvedl další vývoj právní úpravy od 1.1.2012, kdy nabytí účinnosti zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a mimo jiné poukázal na ust. § 34a odst. 7 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením do doby vydání průkazu osoby se zdravotním postižením podle odst. 1 téhož zákona, na jehož základě dne 8.1.2014 zákonný zástupce žalobce převzal dočasný průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ s platností od 30.12.2013 do 31.12.2015. V době vydání tohoto dočasného průkazu osoby se zdravotním postižením měl však správní orgán I. stupně k dispozici posudek o zdravotním stavu týkající se posouzení stupně závislosti osoby platný od 1.1.2012 do 31.10.2014 a posudek o zdravotním stavu ohledně posouzení pro účely příspěvku na mobilitu ze dne 8.1.2013 s platností od 1.8.2012 do 31.10.2014. Z uvedeného vyplývá, že platnost dočasného průkazu osoby se zdravotním postižením měla být doba do 31.10.2014 a pokud úřad práce tento průkaz vydal na dobu až do 31.12.2015, učinil tak bez platného posudku od 1.11.2014, neboť od tohoto data neměl posudkem najisto zhodnoceno, zda bude mít žalobce podle platné právní úpravy na průkaz osoby se zdravotním postižením nárok. K uvedenému krajský soud podotýká, že za této situace správní orgány nepochybily, když rozhodovaly o platnosti průkazu za období od 1.1.2015 do 31.12.2015; naopak o nároku žalobce na přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením probíhalo správní řízení i za uvedené období na základě jím podané žádosti ze dne 6.1.2015.

Žalobce v žalobě poukázal na článek II odst. 7 zákona č. 329/2014 Sb., podle něhož byl povinen podat žádost pouze na vydání příslušného průkazu „ZTP/P“, nikoliv na jeho přiznání, neboť zákon přímo stanoví, že o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se podle bodu 2 a 3 řízení nevede a vydání průkazu se pouze zaznamenává do spisu. Žalobce se týká nárok podle bodu 2 písm. c) cit. ustanovení, oba správní orgány postupovaly a rozhodly nezákonně o nároku, který mu byl přímo přiznán ze zákona a nemělo být o nároku znovu rozhodováno. Podle žalobcem poukazovaného článku II odst. 7 zákona č. 329/2014 Sb. nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením podle bodu 2 a 3 je osoba povinna uplatnit a prokázat nejpozději do 31.12.2015, jinak tento nárok zaniká. Podle bodu II písm. c) osoby, které jsou ke dni 1.1.2015 držiteli platného průkazu mimořádných výhod vydaného podle předpisů účinných přede dnem 1.1.2012, mají ode dne 1.1.2015 nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením podle zákona č. 329/2011 Sb., ve znění účinném ode dne 1.1.2014, a to na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“, jde-li o držitele průkazu mimořádných výhod, osvědčujícího mimořádné výhody III. stupně. Jak vyplynulo jednak z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně a z vyjádření žalovaného k podané žalobě, měl žalobce přiznány mimořádné výhody III. stupně do 30.9.2012 a se zrušením karty sociálních systémů obdržel dočasný průkaz osoby se zdravotním postižením, ve kterém byla nesprávně uvedena doba platnosti do 31.12.2015 a ke dni 1.1.2015 nebyl držitelem průkazu mimořádných výhod (jak shora uvedeno dočasný průkaz osoby se zdravotním postižením měl být žalobci vydán pouze do 31.10.2014). U žalobce se proto nevztahovalo ust. bodu 5, čl. II přechodných ustanovení zákona č. 329/2014 Sb. Podle tohoto ustanovení osobám, které jsou poživateli příspěvku na mobilitu, zašle příslušná krajská pobočka úřadu práce do 30 dnů ode dne vyhlášení tohoto zákona písemnou výzvu k prokázání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Podle bodu 2 a 3 z informací o průkazu prokázání tohoto nároku a informací o uvedení nebo doložení dalších skutečností nezbytných pro vydání průkazu osoby se zdravotním postižením. Ze správního spisu správního

orgánu I. stupně krajský soud zjistil, že žalobce měl příspěvek na mobilitu přiznán rozhodnutím ze dne 28.1.2013 na období od 1.10.2012 do 31.10.2014 ve výši 400,- Kč a dle vyjádření žalovaného v měsíci listopadu a prosinci 2014 o příspěvek na mobilitu či o průkaz osoby se zdravotním postižením nepožádal. Za situace, kdy žalobce měl příspěvek na mobilitu přiznán do 31.10.2014, stejně tak jako průkaz osoby se zdravotním postižením, se na něj výše citované ustanovení bodu 5 čl. 2 přechodných ustanovení zákona č. 329/2014 Sb. nevztahoval a nemohl být ve smyslu tohoto zákonného ustanovení vyzýván úřadem práce. Krajský soud proto uzavírá, že i tato žalobní námitka není důvodná.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl žalobu žalobce jako nedůvodnou, přičemž rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému toto právo nepřísluší ze zákona (ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **je** možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 29. července 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce